

samarbejde i Nordisk Råd efter afstemningerne. Resultatet skal fremlægges på den kommende session i Reykjavik, og det ser vi meget frem til.

Jeg vil ikke her forholde mig konkret til det sidste resultat af arbejdsgruppens arbejde, men jeg vil selvfølgelig benytte lejligheden til at give udtryk for SF's holdning til det fremtidige samarbejde i Nordisk Råd. Der bliver jo i forbindelse med sessionen lejlighed til at fordybe sig nærmere, og vi får også først papirerne på et senere tidspunkt.

I SF har vi i forbindelse med de danske EU-afstemninger sagt, at hvis de nordiske lande blev medlemmer af EU, ville det nordiske samarbejde få stor indflydelse på EU. Den nordiske stemme ville blive stærkere, og den kritiske linje over for EU ville blive styrket. Man skal jo ikke glemme, at der er en stærk kritisk holdning til EU i de nordiske lande. Afstemningerne viste, at halvdelen af befolkningerne er imod EU. Det skal respekteres, og det skal naturligvis præge vor holdning fremover.

Nu står vi så over for den situation, at Finland og Sverige er blevet medlemmer af EU, og Norge og Island ikke er medlemmer, og den situation må helt klart give anledning til overvejelser om, hvordan det fremtidige samarbejde skal være.

I SF mener vi, at Nordisk Råd skal styrkes og udvikles. Et styrket Nordisk Råd skal sætte sin egen dagsorden og kan bl.a. herved sætte dagsordenen i forhold til EU på væsentlige områder. Nordisk Råd er i den forbindelse helt enestående, idet både parlamentarikere og ministre mødes på lige fod. De værdier, der er grundlaget for det, der er blevet kaldt »den nordiske model«, skal påvirke og præge det fælles nordiske samarbejde i EU.

I Nordisk Råd er der gode traditioner for og erfaringer med et mangeårigt samarbejde, der også har udviklet sig og er blevet mere omfattende i takt med nye udfordringer. Her tænker jeg især på samarbejdet med de baltiske lande, arbejdet i Østersørådet, de nye opgaver i Arktis og Barentsområdet samt Skt. Petersborg-området. Det er et meget vigtigt arbejde, der her er sat i gang, og det skal selvfølgelig uformindsket videreføres og videreudvikles.

Arbejdet i Nordisk Råd har altså i årenes løb ændret sig og udviklet sig. Hele tiden har Nordisk Råd været i stand til at tage udfordringer op og skabe fornyelse. Derfor kan Nordisk Råd efter SF's opfattelse også helt naturligt tage nye opgaver op.

Vi mener, at Nordisk Råd i fremtiden meget aktivt skal satse på udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Der er behov for et forum, som kan markere sig stærkt i den sikkerhedspolitiske debat. Nordisk Råd skal være stedet, hvor der debatteres sikkerhedspolitik ud fra en meget bred opfattelse, og hvor væsentlige sikkerhedsspørgsmål sættes på dagsordenen. Ingen af de nordiske lande er medlemmer af Vestunionen og er dermed ikke bundet af den militære blok-dannelse. Vi mener også i SF, at de nordiske lande kan spille en central rolle som formidlere af freds- og konfliktforebyggende politik. I forholdet mellem de baltiske lande og Rusland vil de nordiske lande også kunne medvirke som formidlere i en konstruktiv dialog. Udenrigs- og sikkerhedspolitikken bliver efter SF's opfattelse en hovedopgave.

En anden hovedopgave er samarbejdet om miljø- og energipolitikken. Her står vi over for en række store uløste opgaver. Det, der i særlig grad trænger sig på, er en fælles nordisk energipolitik, der skal have som mål at afvikle atomkraften, og som også samarbejder med de baltiske lande og Rusland om energiforsyningen. Vi har alle en fælles interesse i at få udviklet alternativer til de meget usikre atomkraftværker både i Norden og i nærområderne, ikke at for-glemme Barsebäck, og problemet med det allerede eksisterende atomaffald, som truer os og miljøet, må også løses i fællesskab. I øvrigt mener vi, at Østersørådet skal have en mere fremtrædende rolle inden for miljø- og energiområdet, og derfor bør det også styrkes med sekretariatsbistand fra Nordisk Råd.

Endelig skal jeg hermed også tilkendegive, at vi i SF naturligvis fortsat mener, at de nuværende samarbejdsområder skal fastholdes, og at Nordisk Råd skal have fornyet styrke på alle de tidligere omtalte områder, som ministeren uddybede i sin tale.

Med andre ord mener vi altså, at Europa har brug for et stærkt og handlekraftigt Nordisk Råd.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg synes, det er en lidt mærkelig debat. Dagsordenen er en betænkning og indstilling om beretningen: Nordisk Råds virksomhed 1994. Det er altså den trykte bog her, og normal procedure ville så være, at det var det, der stod i denne bog, vi diskuterede, men i ministerens og de andre ordføreres forelæggelse hørte jeg faktisk ikke et ord nævnt om, hvad der er sket i